

Geceyi Tut Ellerinde Sevdiğim

— Nurettin Önder · 14 Şubat 2011

Mahzun bir gülüş anımsatır seni bana
Sade b/içimsel mısraların aralıklarındaydı tenin kokusu
Sana sarılma donatılarımı söndürdüm içerimde
Aynalara yüzünü ezberlettim
Yokluğunda hatırlatsın seni bana diye.

Ellerimde sonsuzluğunun sıcaklığı yazılıyor
Saçlarını savruk duruşunda deli bir mevsim
Her mahlukat ölümkar
Aşk baki
Neylersin

Yüzümün ayasında sus v/akitlerini bakışınla yıkadım
Vuslatım anlaşılmazdı can
Aynalara bıraktığın yüzünün izi olmasa
Bir kurşunun vınlaması gibi geçirdi arşinsiz mevsimler
Ah sana adadığım gün ve saatlerin hatırı olmasa

-Dudağıma yapışmış sevda türküleri yakardı canımı
Burçların dönemecinde unutulmuş ömrüme bereketti sevin-

Tenimin utangaç coğrafyasından sana hasret biriktirdim
'Düşün' diyorsun ya imkansızlığımızı
İmkani imkan yaftasında asmak lazımdı darağaçlarında
düşselliğimdi
Sonsuzluğu içine s/indiren bir çöl gibi
Yağmurun buluta çöküşünü öldürmek gibi
İmkani yakıp
İmkansızlıkla söndürmek gibi

Ben şair değilim
İki mısrayı sana adamaktır tek derdim
Yalnızlığımı şiirle okutmaktı

Düşündükçe düşlerimi düşlerinde yolculamaktı
Seninle;
Şiir olmaktı
Seninle;
Her hangi bir sevda şarkısının nağmesinde
Aynı hazla ağlamaktı,,

-Geceyi tut ellerinde sevdiğim,
Geceleri çok üşürüm
Tutku gecemi ellerinde ısınayım-

Nurettin Önder